

קג א ב מיי פ"ד מה"ל  
סוכה הלכה ד סמנ  
עשין מג טו"ע א"ח סימן  
מל סטף ט:

**בית שמאי** אומרים מלמעלה ובית הלל אומרים מלמטה. כלל הספרים גרסינן איפכא צ"ל כ"ל משתתפין (עירובין דף פו.): **פירסו** סלקא דעתך מחיבן הביאום. והלא היה אסור להכניס ולהזיזא והא הכל מודים לא גרסינן דמחיה בלא גג לאו

אהל הוא ומחיה כזו מותר לעשות צצנת כדאמרין צפרק כל גגות (שם דף זג.) אמר להו שמואל נגידו לי גלימא כן פי' צקונטרס וכמו כן צפרק כל הללים (צצנת דף קפה:) גצי פקק החלון דהאי חלון למעלה בגג אכל מן הגז לא שייך איסור אהל והציצא ראייה כמו כן מההיא דכל הגגות דלמר להו שמואל נגידו לי גלימא ושהדרינהו רב לפיכא ופריך לשמואל למה לי למעבד הכי הא אמר זה מטלטל עד עיקר המחיה ומשני שמואל דעבד לציניעותא צעלמא משמע דאם היה שמואל אוסר כרב ניחא ליה צמאי דעבד שמואל הכי ולא היה קשיא ליה מידי היכי שרי למיעבד הכי אלמא לא חשיב אהל צצנות מן הגז דהא לא קפיד רב על עשיית המחיה אלא משום דקסבר אסור לטלטל לדמין לתוכה וקשיא לפירוט הקונטרס מאי הקשה הייך הציצא העודיים דלמא דרך מלבוש הציצא ועוד קשה דלשון חלון שייך צכותל וצגג ארוצה דמתנן (גי'ה דף לה:) משילין פירות דפרק בתרא דיומא (דף עג.) היינו צארוצות צצנג כמו ארוצות השמים (בבאשית ז) ועוד מוכח פרק מי שהזיזא (עירובין דף מד.) ושם דשייך מן הגז עשיית אהל גצי עשיית דופן פריך והא אתמר עלה הכל מודים שאין עושין אהל עראי צתחלה צ"ו"ט וצפרק כ"ל משתתפין (שם דף פו:) גריס צקונטרס כמו שכתוב בצפרים פירסו לצתחלה מי שרי האלמר מר הכל מודים שאין עושין אהל עראי לצתחלה צצנת גצי ונראה לר"מ דמן צצנת עשיית אהל גצי עשיית אהל וכל היכא דאמרין דמחיה זו מועלת להמיר חשיב עשיית אהל צתחלה כי הך דפרסו סדיינן והוי כדופן שלישי של סוכה דחצינן אהל צפרק מי שהזיזא (שם מד.) אכל דופן רביעי אינה אלא חספת אהל דבלאו הכי משתריא ורב שהקפיד צפרק כל גגות (שם דף זג.) לעשיית מחיה הקפיד דלדידה כיון דאסור לטלטל לא היה לפרוש הכי הא אמר זה מטלטל עד עיקר המחיה כל שכן דאם היה אסור לטלטל דטיפי הוי קשיא לן היכי שרי למיעבד הכי אלא האמת מקשה ומאן דשרי תוספת אהל אפילו צהאל שלמעלה מן הגג נמי שרי כדמוכח פרק המוצא תפילין (שם דף קג.) ושם גצי הנהו דיכרי דהו צי רב הונא ציממא צעו טולא צלילא צעו אוריא ולקמן פ' הישן (דף סו:) גצי עובדא דרבי אליעזר צצנת צסוכתו של (רבי יהודה) צרבי אלעזרי בקיסרי: **מָהָרְךָ** דריבא חד לבוד אמרינן תרי לבוד לא אמרינן. ומימה דהא נמי מלתא דפשיטא היא דמכשירין לעיל (דף טו.) קנה קנה פחות משלשה דדופן סוכה כדופן צצנת ושמא סלקא דעתך לחלק בין שתי לערב ואין להקשות דמסיגי צצני חצלים שעוציין יתר צשלשה חצלים והכא צצנים סגי הא אמרינן התם דלא המירי אלא צצירא:

צים שמאי אומרים מלמעלה. דיו אס עשאה מלמעלה מתוך אונגו: מן הכותל צצניין. אותה הנעשית לחוך צין החצרות ותלויה על פני פי הצור ואע"פ שלא נעשית צצביל המים דקא קבר מחיה תלויה מתרת צחצרות אפילו כל טלטול: צציעת רבי יוסי. דמתניתין: לא רבי יהודה סבר לה כרבי יוסי.

בית שמאי אומרים מלמעלה ובית הלל אומרים מלמטה אמר ר' יהודה לא תהא מחיצה גדולה מן הכותל שביניהן (אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן ר' יהודה בשיטת רבי יוסי אמרה דאמר מחיצה תלויה מתרת ולא היא לא ר' יהודה סבר לה כר' יוסי ולא ר' יוסי סבר לה כר' יהודה לא ר' יהודה סבר לה כר' יוסי עד כאן לא קאמר ר' יהודה התם אלא בעירובי חצירות דרבנן אבל הכא סוכה דאורייתא לא ולא רבי יוסי סבר לה כר' יהודה עד כאן לא קאמר ר' יוסי הכא אלא בסוכה דמצות עשה אבל שבת דאיסור סקילה לא ואם תאמר מעשה שנעשה בציפורי על פי מי נעשה לא על פי רבי יוסי אלא על פי רבי ישמעאל ברבי יוסי ומאי מעשה צ דרבי אתא רב דימי אמר פעם אחת שכחו ולא הביאו ס"ת מערב שבת למחר פירסו סדיינן על גבי העמודים והביאו ספר תורה וקראו בו פירסו סלקא דעתך מדיבין הביאום בשבת אלא מצאו סדיינן פרוסין על גבי העמודים והביאו ספר תורה וקראו בו אמר רב חסדא אמר אבימי "מחצלת ארבעה ומשהו מתרת בסוכה משום דופן היכי עביד תלי ליה באמצע פחות משלשה למטה ופחות משלשה למעלה וכל פחות משלשה כלבוד דמי פשיטא (מהו דתימא חד לבוד אמרינן תרי לבוד לא אמרינן קמ"ל מיתבי מחצלת שבועה ומשהו מתרת בסוכה משום דופן כי תניא ההיא צ בסוכה גדולה ומאי קא משמע לן דמשלשלין דפנות מלמעלה למטה כרבי יוסי אמר רבי אמי פס ארבעה ומשהו מתיר בסוכה משום דופן ומוקים ליה בפחות משלשה טפחים סמוך לדופן וכל פחות משלשה סמוך לדופן כלבוד דמי מאי קמ"ל הא קמ"ל שיעור משך סוכה קמנה שבועה: מתני'

שמהא מחיה תלויה מתרת צסוכה ולא רבי יוסי סבר לה כרבי יהודה צצור שמהא מתרת צצצנת: דצצנן. הא דאסרינן להציא מימי חצר זו לזו בלא עירוב מדרבנן הוא דמדאורייתא לא מיתסר אלא מרשות היחיד לרשות הרבים: אכל צצנת דאיסור סקילה הוא. צמללכות דאורייתא מתמרינן אפילו צצמדי דרבנן דלית צה: ואם תאמר. כיון דרבי יוסי לא סבר לה כרבי יהודה צצצנת: מעשה שנעשה צצפורי. שהמיר צצצנת על ידי מחיה תלויה כדאמר רב דימי לקמיה: על פי מי נעשה. והלא רבי יוסי ראש של ישיבת צפורי הוה כדאמרין צצצנתה דין (דף צג:) דצק דצק תרדוף הלך אחר בית דין יפה אחר רבי יוסי לצפורי: לא על פי רבי יוסי נעשה. שצצנן נפטור: אלא על פי רבי ישמעאל צנו. ומאי מעשה דכי אתא רב דימי אמר פעם אחת שכחו צצפורי ולא הציאו ספר תורה צצצנת (היה דרנן להצניע ספר תורה צצצמים מפני הנכרים ואותו הצית שהניחו לתוכן) היה צצצית אחד צצצצנת בית הכנסת וצצצית היו פתוחין לחצר ולא עירבו או שהיו חצרות הרבה פתוחות לאותו מצוי ובית הכנסת פתוח לו והיה ספר התורה צצצצנת כנגד בית הכנסת ולא צצצצתפו צצצצוי ואסור להזיזא מן החצרות למצוי ופרסו סדיינן על גצי עמודים שהיו לרוצח המצוי וחלקו את המצוי ולא היו פתוחים מן המחיה ולפיכא אלא צצצית הכנסת וחצר כנגדו והציאו ספר התורה שאין עשירי שאל החצרות נסתלקו ואין איסור כאן: משינן הציצאום. והלא היה אסור להכניס ולהזיזא. והלא הכל מודים כו' לא גרסינן דמחיה בלא גג לאו אהל הוא ומחיה כזו מותר לעשות כדאמרין

צצצנת כל גגות (עירובין דף זג.) אמר להם שמואל נגידו לי גלימא: סדיינן פרוסין. והיו צצצצית מן הארץ דהוה ליה מחיה תלויה: מחללם שצצצנת ארבעה ומשהו. וארבה לאורך הדופן: משינן צצצצויה. אס תולה אותה צצצציר צצצצצות משלשה סמוך לסכך ופחות משלשה לקרקע וכגון שאין הסוכה צצצצציה אלא עשרה מלוממנין: מחללם צצצצנת ומשהו. אלמא חד לבוד אמרינן ותו לא: צצצצוכה גדולה. הצצצצציה הרבה שאין יכול לומר צה שני לצודין הלכך צצצצני מחללת צצצצנת ומשהו ומעמידה צצצצצות משלשה סמוך לסכך דהויה לה מחיה עשרה ותו לא איכפת לן אס תלויה היא וקמ"ל דמשלשלין מלמעלה למטה כר' יוסי: פס ד' ומשהו מתיר צצצצוכה. אס צצצציה ו' ורצחה ד' ומשהו: ומוקי לה צצצצות מג' סמוך לדופן. השני צצצצצצווע וכי אמרינן לבוד איכא דופן צצצצנת וזה משך סוכה קטנה כדי ראשו ורובו: מתני'

מטפח ואמרינן לבוד כדאשכחן פרק קמא דעירובין (דף טו:) דמקיפין צשלשה חצלים והכא צצנים סגי הא אמרינן התם דלא המירי אלא צצירא:

**כי תניא** ההיא בסוכה גדולה. צצצציה הרבה שאין יכול לומר שני לצודין הלכך צצצני מחללת צצצנת ומשהו ומעמידה צצצצות משלשה סמוך לקרקע כן פירש צקונטרס אכל בכל הספרים גרסינן מאי קמ"ל דמשלשל דפנות מלמעלה למטה כר' יוסי לפיכך צצצציר לפרש דמעמידה למעלה צצצצות משלשה סמוך לסכך ואפילו צצצציה הרבה מן הארץ כשרה כרבי יוסי דמתניתין דאמר מחיה תלויה מתרת: **פס ארבעה**. צצצצני דעמומד שייך לשון פס ולעיל דרצחה לגובה הדופן שייך לשון מחללת: **בפחות** משלשה סמוך דרופן. מצות סוכה צצצצנת דפנות דשטיה דכולה אמוראי דלעיל צצצצירין (דף טו:) כרצנן דאמרי שמי כהלכתן היינו כמינן גלס ואס האחת מן הדפנות צצצצציות ונמונה מוצרית מוקי לה להאי פס ארבעה ומשהו לצד דרוס או לצד צצצצין צצצצצות משלשה לדופן מוצרית ונחש צצצצות ויש כאן שמי דפנות צצצצציות ומימה למה לי פס ארבעה יעשה פס שני טפחים ויעמידנו סמוך לדופן וירחיק שלשה טפחים פחות משהו ויעמיד פס אחד של שני טפחים ומשלשלין דפנות מלמעלה למטה. ולא עוד שרבי יוסי נמוקו עמו.

(א) עירובין פו: ט (ב) והכל שם ע"ש, (ג) ועירובין טו:, (ד) רש"ל, (ה) ז"ל יומקן.

מוסף רש"י

מן הכותל שביניהם. ומפסקת על פני הצור ואע"פ שאינה נכנסת לתוך אונגו (עירובין טו:). דאמר מחיצה תלויה מתרת. אף צצצציה, הלכך צצצצית נמי אין צצצצית שמהא המחיה עשויה צצצצצית המים וצמון אונגו הצור (שם טו:). אבל שבת דאיסור סקילה. אע"פ דצצצציות דרבנן ליכא סקילה כל דמתקן רצנן עשין דאורייתא מתקן לית ליה מחיה תלויה (שם). ואם תאמר. הויה ר' יוסי נצני צצצנת שבת דאיסור סקילה. מעשה שנעשה בצפורי. על ידי מחיה תלויה כדאמר לקמן, על פי מי נעשה. והלא ר' יוסי ראש של צפורי הוה ועל פיו היו עושין סלן אחר ר' יוסי לצפורי (עירובין טו:). שכחו ולא רבתי אחרת. לצית הכנסת ובתרא חצרת (ז"ל וצצצצצית אחת שאינן מעורבת. מהצצצצית) הוה וציו מצולין אותו דרך חצר שאינה מעורבת ופרסו סדיינן על גצי עמודין להיות מחיה מתקנת אלל מחיות החצר צצצצציה ספר תורה מונח צו ועד צצצצית הכנסת, וצצצצין קטן כדי הילוך צצצצצית למחיות החצר ולא היו צצצצצית החצר אוקרים שם, שלל היה פתח פתוח לו אלא אותו פתח צצצצצו והך קצייים מחיה תלויה הויה (שם).